

PER ESQUIVAR EL MONO DE LA MÚSICA EN VIU

Tornada a aquell disc

Núria Graham i Cala Vento analitzen els seus àlbums favorits en el cicle 'Sessions LP'

ALTRES ESCENARIS POSSIBLES

NANDO
Cruz

L'equació del 2020 és àmpliament coneguda: amb prou feines hi ha concerts, però es consumeix més música que mai. En aquest malferit context ha nascut 78 RPM, un programa d'activitats organitzat per la Xarxa de Biblioteques de Girona. Inicialment previst per a la primavera, quan ningú s'imaginava la que ens cauria a sobre, el coronavirus va obligar a posposar-lo a tardor. I, malgrat que mai es va plantejar com un pedaç, la iniciativa és ara com ara una manera d'esquivar el mono de música en viu. És una aposta per la música gravada com a lloc de trobada i de diàleg, com a detonador de reflexió, aprenentatge i gaudi.

Set biblioteques de Blanes, Figueres, la Bisbal d'Empordà, Puigcerdà, Caldes de Malavella, Calonge i Girona acullen diversos cicles que van des de la presentació de llibres escrits per músics fins als poemes musicals, passant per les bandes sonores. El cicle més sol·licitat és Sessions LP, en el qual diferents músics aprofundeixen en obres que van marcar la seva evolució artística. Per desgràcia, les res-

triccions sanitàries han castrat la voluntat descentralitzadora de la iniciativa i les primeres audicions s'han hagut de celebrar a la biblioteca de Girona i sense públic.

Un altre arranjament virtual, sí, tot i que submergir-se en un disc guiat per algú que ha fet aquest viatge anteriorment és moltíssim més disfrutable i revelador per tancar-te a casa amb els teus discos de sempre.

Aire retrofuturista

Des de la pantalla, la sala d'actes de la biblioteca Carles Rahola, tan blanca i immaculada, semblava una nau espacial, cosa que conferia un aire retrofuturista a l'aventura. Llàstima que la tecnologia no estigués a l'altura del decorat durant la xerrada de Núria Graham i que la connexió fallés cada dos per tres. Tot i així, va quedar ben clar que el *Dots and loops* de Stereolab és una obra de capçalera per a la cantant de Vic. «El típic disc que sempre em ve de gust escoltar quan vaig en autobús encara que l'hagi escoltat 30 vegades», va confessar abans d'iniciar el que ella mateixa qualificaria com «la meua xapa sobre Stereolab».

La fascinació de Graham pel disc del grup anglès és tal que, segons va confessar durant l'audició, un dia va escriure a la cantant Laetitia Sadier per conèixer la seva opinió. Mai va rebre resposta, però reivindicant la seva

►► Desde la pantalla ► Núria Graham, durant la seva audició al programa de conferències '78 PPM'.

Les biblioteques de Girona organitzen una ronda de conferències amb diversos artistes

Per la cantant de Vic, el 'Dots and loops' de Stereolab és una obra de capçalera

elegància al desafinar, dibuixant amb els dits la dringadissa del triangle de *Rainbow conversation* i punxant fragments saltejats de les cançons, Graham va aconseguir el que haurien de fomentar aquest tipus d'activitats comentades: que et vinguin unes ganes boges d'escoltar el disc amb deteniment quan acabi la xerrada. Núria Graham tenia un

any quan Stereolab va publicar *Dots and loops* el 1997. Tot i així, la seva elecció va esquivar els clàssics típics de la història del pop. Afortunadament, les noves generacions de músics catalans tenen altres referents.

Dies després, el duo Cala Vento es decantava per *Favourite worst nightmare*, el segon d'Arctic Monkeys, per a la seva sessió. «Un disc del segle XXI! Si la de Vic va triar Stereolab per ser un grup que compon d'una manera radicalment oposada a la seva, el duo gironí es va decantar pel quartet de Sheffield perquè durant anys han calcat la seva música fins a l'extenuació».

Amb Arctic Monkeys

La gran notícia d'aquesta segona xerrada va ser que els problemes tècnics es van resoldre i Cala Vento va poder amenitzar l'audició inserint vídeos sense que es través l'emissió. Però dissecció-

nant la rítmica endimoniada de les seves cançons i posseïts per aquestes estructures plenes de recursos, energia i enginy, els dos Cala Vento van acabar sacsejant instintivament els peus a *This house is a circus*. Moralitat: és impossible enfrontar-se a Arctic Monkeys en mode estàtua.

Hi haurà més Sessions LP amb àlbums, entre d'altres, de Caetano Veloso, Beatles i Pink Floyd; presencials o virtuals des del satèl·lit espacial Carles Rahola, segons com evolucioni la pandèmia. Això d'aquesta tardor és la prova pilot d'un projecte de llarg recorregut a què s'aniran sumant noves activitats per reforçar el rol de les biblioteques en l'educació musical. Aquesta primera edició de 78 RPM ha tingut uns 28.000 euros de pressupost. I tots els músics estan cobrant per la seva feina. Per a alguns, potser és el seu únic bolo el 2020. ==

CRÍTICA

per Beatriz Martínez

Informe urgent de la Covid-19

Té títol de pel·lícula apocalíptica, i realment ho és. La crisi del coronavirus ens ha endinsat en una realitat distòpica difícil d'assimilar, com li ocorre a un pacient que acaba de despertar d'un coma i s'enfronta a un món on res és el que era. Hernán Zin se submergeix en un documental d'ur-

gència per testimoniar de primera mà l'evolució de la pandèmia al nostre país des de tots els angles: el personal sanitari en primera línia, els cossos de seguretat, les residències d'avis o els serveis funeraris. Però a més del seu caràcter divulgatiu per revelar les esquerdes del sistema davant l'hecatombe viral, el que prioritzen són els testimonis humans davant sentiments com la por, la solitud, la impotència i el desconcert. Hi ha ràbia i tristesa, però també esperit de lluita a través d'històries que ens mostren la cara i la creu de la tragèdia.

'2020'

Hernán Zin

★★★★

Estrena: 18 de novembre

DOCUMENTAL

Plataforma: Filmin

• País: Espanya (2020)

• Durada: 94 minuts

2020 ens enfronta a tota aquesta situació catastròfica des de les seves entranyes. No entra en qüestions polítiques, no és la seva intenció, però sí té la capacitat de denunciar de quina manera la nostra societat s'ha enfrontat a l'abisme de la malaltia pràcticament sense recursos ni eines, tant materials com psicològiques. Es tracta d'un treball gairebé en brut, sense necessitat de refinar, que transmet l'estat d'emergència i la celeritat dels esdeveniments. L'aquí i ara sense filtres ni estratègies, ni cinematogràfiques ni emocionals. ==

►► Fotograma de '2020'.